

DUCH MESJASZA

Preegzystencja Jezusy w świetle Pisma

Jarosław Dąbrowski

Jarosław Dąbrowski

Duch Mesjasza. Preegzystencja Jeszuy w świetle Pisma.

<https://litres.ru/74258952>

SelfPub; 2026

Аннотация

Odpowiedź na mesjańskie rozumienie Ewangelii Jana 1 oraz wypowiedzi samego Jeszuy.

Czy Jezua istniał przed swoim narodzeniem jako osoba, czy jedynie jako Duch Mesjasza?

Niniejsza publikacja podejmuje próbę uczciwego i biblijnego zmierzenia się z popularnym w niektórych środowiskach mesjańskich poglądem, według którego preegzystencja dotyczy wyłącznie Ducha Chrystusowego, a nie samej osoby Jeszuy.

Autor analizuje kluczowe fragmenty Ewangelii Jana, wypowiedzi samego Jeszuy, Listy Jana oraz inne teksty Nowego Testamentu, przedstawiając argumenty za osobową preegzystencją Logosu. Książka zawiera również analizę greckiego tekstu Jana 1, historyczne tło sporów chrystologicznych oraz odpowiedzi na najczęściej spotykane argumenty przeciwko preegzystencji Mesjasza.

To opracowanie nie jest atakiem na środowiska mesjańskie, lecz zaproszeniem do dialogu z Pismem i samodzielnego poszukiwania prawdy.

Autor: Jarosław Dąbrowski.

Содержание

1. Biblia rzeczywiście mówi o „Duchu Chrystusa”	6
2. Duch z osobą, która mówi w pierwszej osobie o swoim pochodzeniu	7
3. Ewangelia Jana 1 nie opisuje „Ducha Mesjasza”, lecz LOGOS	8
4. Problem logiczny koncepcji mesjańskiej: „Duch Mesjasza — Jezua”	9
5. Kluczowe rozróżnienie biblijne	10
6. Duch Mesjasza ≠ Logos, który stał się ciałem	11
7. Dlaczego to stanowisko powstaje we wspólnotach mesjańskich (uczciwie)	12
8. Jan 1,1 - grecki tekst, Logos i relacja do Ojca (kluczowe uzupełnienie egzegetyczne)	13
9. „Ho Logos sarx egeneto”	14
10. Listy Jana i nauka o „duchu antychrysta”	15
11. Jezua po zmartwychwstaniu - konsekwencje mesjańskiego założenia	16
Конец ознакомительного фрагмента.	17

Jarosław Dąbrowski

Duch Mesjasza.

Preegzystencja Jezuchy w świetle Pisma.

W niektórych środowiskach mesjańskich w Polsce bardzo często pojawia się następujące doprecyzowanie nauczania: nie istniał wcześniej Jezusa jako osoba, istniał Duch Mesjasza, Duch Chrystusowy, którym byli napełniani Dawid, prorocy i ostatecznie w pełni - człowiek Jezusa.

W tym ujęciu: „preegzystencja” dotyczy Ducha, nie osoby; „Słowo” z Ewangelii Jana 1 nie jest Jezusą, lecz Bożym objawieniem / Duchem / Torą; Jezusa był w sensie ontologicznym zwykłym człowiekiem, wyjątkowo i bez miary napełnionym Duchem.

To stanowisko wymaga uczciwej odpowiedzi, ponieważ: częściowo opiera się na realnych tekstach biblijnych, używa języka Pisma i na pierwszy rzut oka może wydawać się spójne. Poniżej znajduje się odpowiedź krok po kroku, bez uproszczeń.

1. Biblia rzeczywiście mówi o „Duchu Chrystusa”

To trzeba jasno i uczciwie przyznać. „Duch Chrystusowy, który był w nich, świadczył przedtem o cierpieniach Chrystusa i o chwale, która miała potem nastąpić" (Pierwszy List Piotra 1:11, Biblia Warszawska). Biblia naucza, że: Duch Boży działał przed wcieleniem, prorocy byli prowadzeni przez Ducha, a Mesjasz miał być namaszczone Duchem bez miary. Nie jest to punkt sporny. Spór zaczyna się dopiero tutaj: czy fakt istnienia i działania Ducha Chrystusowego wystarcza, aby wyjaśnić: treść Ewangelii Jana, rozdział 1, oraz wypowiedzi samego Jezuy o sobie?

2. Duch z osobą, która mówi w pierwszej osobie o swoim pochodzeniu

W całej Biblii Duch: nie mówi: „zstąpiłem z nieba”, nie mówi: „opuściłem chwałę”, nie mówi: „zanim Abraham był”, nie prosi o „przywrócenie chwały sprzed stworzenia świata”. Duch w Piśmie nie wypowiada takich zdań o sobie. Tymczasem Jezua: mówi w pierwszej osobie, odnosi te słowa bezpośrednio do siebie, czyni to konsekwentnie w Ewangelii Jana. „Zanim Abraham był, Ja jestem” (Ewangelia Jana 8:58). „A teraz Ty mnie uwielbij, Ojcze, u siebie samego tą chwałą, którą miałem u Ciebie, zanim świat powstał” (Ewangelia Jana 17:5). Nie są to wypowiedzi Ducha o kimś innym. Są to wypowiedzi osoby mówiącej o własnej historii i relacji z Ojcem.

3. Ewangelia Jana 1 nie opisuje „Ducha Mesjasza”, lecz LOGOS

Autor Ewangelii Jana nie używa słów: pneuma (Duch - grecki), ruach (Duch - hebrajski). Używa słowa: LOGOS. Logos według Jana: był (ēn), nie tylko „działał”; był u Boga (pros ton Theon) - relacja osobowa; stwarzał wszystko; przyszedł do swoich; został odrzucony; stał się ciałem. „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo... Słowo było w świecie, a świat przez Nie powstał, a świata Go nie poznał” (Ewangelia Jana 1:1-3). „A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i widzieliśmy chwałę Jego, chwałę jako Jednorodzonego od Ojca, pełnego łaski i prawdy” (Ewangelia Jana 1:14). Duch: zstępuje, napęlnia, spoczywa, ale nie wciela się.

4. Problem logiczny koncepcji mesjańskiej: „Duch Mesjasza — Jeszua”

Jeśli we wspólnotach mesjańskich przyjmujemy, że: istniał tylko Duch Mesjasza, a Jeszua był jedynie człowiekiem napełnionym tym Duchem, to pojawiają się pytania, na które ta koncepcja nie daje odpowiedzi: „Chwałę, którą miałem u Ciebie, zanim świat powstał” (Ewangelia Jana 17:5). „Zstąpiłem z nieba, nie po to, abym sam swoją wolę pełnił, ale wolę Tego, który mię posłał” (Ewangelia Jana 6:38). „Zanim Abraham był, Ja jestem” (Ewangelia Jana 8:58). Duch w Piśmie nie mówi o sobie w ten sposób. Te wypowiedzi zakładają osobową preegzystencję.

5. Kluczowe rozróżnienie biblijne

Biblia konsekwentnie rozróżnia: Tego, który posyła Ducha, Tego, który jest posłany, Tego, który daje Ducha. Jezua mówi: „A Ja prosić będę Ojca, a da wam innego Pocieszyciela, aby był z wami na wieki” (Ewangelia Jana 14:16). „Gdy jednak przyjdzie On, Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę; bo nie od siebie mówić nie będzie, lecz co usłyszy, to mówić będzie, i to, co ma przyjść, wam przepowie” (J 16,13). Gdyby Jezua był tylko człowiekiem: nie posyłałby Ducha, nie dysponowałby Duchem, nie udzielałby Ducha innym. A jednak czyni dokładnie to wszystko.

6. Duch Mesjasza ≠ Logos, który stał się ciałem

Najprościej dla wspólnot mesjańskich: Duch działał w prorokach, Logos stał się ciałem. Jezua: nie jest tylko nośnikiem Ducha, jest wcielonym Logos. Mesjańska interpretacja łączy te kategorie, aby uniknąć preegzystencji osoby — ale Biblia ich nie łączy.

7. Dlaczego to stanowisko powstaje we wspólnotach mesjańskich (uczciwie)

To nie zawsze jest zła wola. To próba: zachowania ścisłego monoteizmu, uniknięcia filozoficznej Trójcy, odcięcia się od dogmatyki kościelnej. Problem polega na tym, że Jan nie pisze dogmatyki. Jan składa świadectwo. A jego język przekracza koncepcję „samego Ducha”.

8. Jan 1,1 - grecki tekst, Logos i relacja do Ojca (kluczowe uzupełnienie egzegetyczne)

Grecki tekst: En archē ēn ho Logos, kai ho Logos ēn pros ton Theon, kai Theos ēn ho Logos.

„En” - Logos już istniał Czasownik ēn (czas przeszły niedokonany) oznacza ciągłe istnienie w przeszłości. Jan nie używa: egeneto (stał się), ektisthe (został stworzony). Logos nie zaczął istnieć w „początku”. On już był, gdy „początek” się rozpoczął. „Pros ton Theon” - relacja osobowa Pros oznacza: ku, wobec, relację „twarzą w twarz”. Plan, idea, zapis, pamięć ani abstrakcja nie mogą istnieć „pros ton Theon”. Ten zwrot zakłada relację podmiotową, nie istnienie w planie.

„Theos ēn ho Logos” - natura Boska Brak rodzajnika przy Theos nie oznacza „niższej boskości”. Oznacza określenie natury, nie tożsamości osoby. Logos: jest Boskiej natury, nie jest Ojcem, pozostaje w relacji z Ojcem. Jan zachowuje rozróżnienie osób, nie zaprzeczając Boskości Logos. Logos ≠ Tora jako tekst Tora: nie jest „u Boga” w relacji osobowej, nie stwarza, nie przychodzi do swoich, nie zostaje odrzucona przez swoich, nie staje się ciałem. W judaizmie II Świątyni Mądrość i Tora bywają personifikowane poetycko. Jan przekracza metaforę. Jan nie personifikuje Tory. Jan objawia Osobę.

9. „Ho Logos sarx egeneto”

Dopiero tutaj pojawia się egeneto. Logos: był (ēn), a następnie stał się ciałem (egeneto). To rozróżnienie czasowników jest świadome i konsekwentne.

Dlaczego to obala „preegzystencję tylko w planie” Gdyby Logos był tylko planem: Jan nie rozróżniałby ēn i egeneto, nie użyłby pros ton Theon, nie opisałby Logosu jako działającego podmiotu. A Jan robi dokładnie odwrotnie.

10. Listy Jana i nauka o „duchu antychrysta”

Jan w listach broni tej samej prawdy, co w Ewangelii.

Błąd wewnątrz wspólnoty „Wyszli spośród nas, lecz nie byli z nas; gdyby bowiem byli z nas, byli byliby zostali z nami, ale wyszli, aby się objawiło, że nie są wszyscy z nas” (1 List Jana 2:19). To byli ludzie: wierzący, znający Pisma, mówiący duchowym językiem. Problemem nie był ateizm. Problemem była tożsamość Jezuy.

Test wcielenia. „Po tym poznacie Ducha Bożego: każdy duch, który wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga” (1 List Jana 4:2). „Przyszedł w ciele” zakłada istnienie przed ciałem.

Antychryst według Jana. Antychryst: nie musi negować Boga, nie musi negować Pisma, wystarczy, że zredukuje Jezua do funkcji, ducha lub planu.

11. Jeshua po zmartwychwstaniu - konsekwencje mesjańskiego założenia

Na tym etapie rozważań warto przeprowadzić uczciwy eksperyment myślowy. Przyjmijmy roboczo, że we wspólnotach mesjańskich: Jeshua nie istniał przed narodzeniem jako osoba, był człowiekiem, został namaszczoney Duchem Mesjasza, żył, umarł i zmartwychwstał. I teraz należy postawić pytanie, którego to stanowisko bardzo często nie stawia: Co dzieje się z Jeshuą po zmartwychwstaniu?

Atrybuty zastrzeżone dla Boga Po zmartwychwstaniu Jeshua: jest adresatem modlitwy, jest jedynym Pośrednikiem między Bogiem a ludźmi, posyła Ducha, sądzi świat, przyjmuje cześć i pokłon, posiada Imię, przed którym zgina się każde kolano. „Aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych" (Flp 2:10). Nie są to metafory ani język pobożnościowy. Są to konkretne prerogatywy, które w Piśmie przypisane są wyłącznie Bogu.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «Литрес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на Литрес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.